

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwa- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stepiowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

Celem polepszenia dotacji dla nauczyciela przy szkole ludowej w Skale złożył p. Adam Kopiński na rzecz tejże szkoły obligację indemnizacyjną na 1000 złr. m. k. z kuponem płatnym na dniu 1. maja 1871.

Okazaną tą ofiarą gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje krajowa Rada szkolna z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 21. lutego 1871.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, dnia 6. marca.

O programie ministerstwa pisze wiedeński korespondent „Prager Zeitung“ co następuje: „Wobec nieprzyjaznego stanowiska publicznych organów i żywiołów parlamentarnych, wobec namiętnej, stronnicej i pozabawionej wyższego celu krytyki, ministerstwo musiało oczywiście zająć stanowisko więcej wyczekujące, niżeli się spodziewano. Dopóki nie ucichną namiętne i zawistne wycieczki, dopóki osobiste wycieczki dziennikarstwa nie ustąpią przed spokojną i przedmiotową rozważą, dotąd rząd stojący po nad stronnictwami nie może liczyć na sąd sprawiedliwy a wyczekujące stanowisko jego jest koniecznym następstwem politycznej sytuacji. Wiedeńskie dziennikarstwo nie czekając na czyny ministerstwa i oświadczenia jego w parlamencie nie wahało się podsuwać mu najnieodrzeczniejsze plany i zamiary. Wobec sztucznie tym hałasem obalanej opinii publicznej, rząd nie może się spodziewać, by dziś już jego projekta zostały należycie zrozumiane i ocenione. Zarzucają rządowi, że program jego jest po części niejasny a po części nieznan. Zarzut ten mógłby rząd z wszelką słusznością zrobić przeciwnikom swoim, którzy dotąd nie mogli się zgodzić między sobą na program akcji politycznej. Jedną myśl polityczną, jak n. p. reforma wyborczą, którą pewne stronnictwa za wyskok swego programu, uważają, nie wpłynę wcale na rozwój konstytucyjny, jeżeli równocześnie nie zostały jasno wskazane środki, któremi myśl ta dałaby się wykonać. Najpiękniejsze nawet frazesy nie zapełnią tej luki. Ten brak pozytywnej podstawy do akcji politycznej, do którego przyznają się sami przeciwnicy dzisiejszego ministerstwa, sprawia, że wszelka opozycja pochodząca z tego obozu staje się jałową negacją i nie ma żadnego znaczenia praktycznego. Na tę nieplodną negację nie chciało ministerstwo odpowiadać taką samą negacją. Pokazało się to z oświadczeń, które Jego Excel. hr. Hohenwart złożył w obu izbach Rady państwa. Rząd zapowiedział bowiem cały szereg przedłożeń i w ogólnych zarysach określił ich ducha i cel. Rząd zażądał jedynie krótkiej zwłoki na rozpatrzenie się w swoich elaboratach, a żądanie podobne jest w obec doniosłości zapowiedzianych projektów aż nadto uzasadnionem. Że ministerstwo ma jasno wytknięte cele, i że dąży do ich urzeczywistnienia mimo hałasu dziennikarskiego ze spokojem i wytrwałością, przyznaje to coraz wyraźniej nieuprzedzona część ludności. Ludność życzy sobie wewnętrznego pokoju, i dlatego nie zgodzi się nigdy z temi czynami, które, jak się zdaje, przerwać pragną spokojny postęp wewnętrznego rozwoju przez domaganie się nadto spieszej akcji.“

Wiedeń. Osmnaste posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 3. b. m.

Na ławie ministrów zasiadli: J. Ex. ministrowie hr. Hohenwart, baron Holzgethan i dr. Jireček.

J. Ex. minister skarbu wniósł kredyty dodatkowe na rok 1870 a mianowicie dla wspólnego budżetu, dalej projekt ustawy finansowej na r. 1871 a w końcu projekt do ustawy, w którym żąda od izby upoważnie-

nia do operacji polegającej na wydanie 60 milionów w obligacjach jednolitego długu państwa.

Następnie złożyli przyrzeczenie nowi członkowie izby: Müller, dr. Russ, bar. Schlosser, hr. Zedtwitz i hr. Baworowski.

J. Ex. minister skarbu baron Holzgethan złożył następujące wyjaśnienie o położeniu finansowem: Na wydatki w r. 1870 prelimitowano 320 1/2 milionów a na pokrycie 317 milionów; okazuje się zatem niedobór w sumie 3,500.000 złr., na którego pokrycie upoważniou rząd do przyjęcia długu bieżącego. W rezultatach administracji w r. 1870 pokazują się ważne różnice w stosunku do preliminarza. Zapreliminowany dochód z monet nie został zrealizowany, gdyż monety dopiero teraz zostaną wybite. Efektu kolei żelaznych w sumie 3 milionów nie zostały sprzedane, gdyż pora niebyła stosowna a potrzeba nie nagiła. Przy sprzedaży własności państwa otrzymano mniej o 6 milionów, gdyż parcele wiedeńskiego lasu nie zostały sprzedane. Reszta aktywów wynosi zamiast 2 milionów tylko 100.000 złr. Z podatków i opłat pokazała się nadwyżka 20 milionów, w dochodach cłowych pokazała się nadwyżka 15 milionów a w dochodach z pieniędzy papierowych 2 1/2 miliona nadwyżki. Kilka milionów jednolitego długu państwa zrealizowano. Z końcem grudnia pozostało zatem w kasie państwa 40 milionów, a w kasach krajowych 13 milionów. Co się tyczy budżetu na rok 1871, okazuje się z preliminarza tej połowy państwa 22 milionów nadwyżki, koszta na pokrycie wspólnych wydatków wynoszą 73 milionów, tak że powstaje niedobór 51,200.000 milionów. Do tego przychodzą jeszcze inne pozycje: 1,600.000 jako dodatki, 13 mil. na armię, cały niedobór wynosi zatem 70 milionów. Z tego potrzeba stracić zapłacone już 4 mil. na koszta z powodu rozruchów dalmatyńskich, 2 miliony kredytu dodatkowego, 3 miliony pozostałych efektów kolejowych i 40 milionów pozostałości kasowej, razem 50 milionów. Niedobór redukuje się zatem na 20 tylko milionów i jest wszelka pewność, że i ten z łatwością da się pokryć. Można bowiem się spodziewać, że podatki o 8 milionów więcej przyniosą a z likwidacji centralnych aktywów otrzyma się około 8 milionów. Przeworność nakazywała podać maximum niedoboru. Przez operacje kredytowe, mianowicie przez emisję 60 milionów renty otrzyma się najmniej 35 milionów; tą nadwyżką i nadwyżką z podatków będzie można opłacić kupony ze stycznia 1872. Renta jest papierem poszukiwanym, operacja nie sprzeciwia się ugodzie i nie stoi na przeszkodzie wielkiemu dziełu uregulowania stosunków finansowych. Następnie odpowiedział hr. Holzgethan na interpelację o fabrykacji cukru.

Nastąpiła potem rozprawa nad ustawą, mającą zmienić §. 14 statutów banku narodowego. Wydział postawił następujący wniosek: uznaje się rozporządzenie z dnia 24. czerwca za usprawiedliwione, odmawia się jednakowoż dalszego przyzwolenia w obecnych stosunkach. Hr. Holzgethan oświadczył, iż zadowolnia go to, że Izba przyznała nagłość rozporządzenia z dnia 24. czerwca. Pod względem formalnym życzyłby sobie, aby dla jasności powiedzianem było, że Izba przyzwala na rozporządzenie z 24. czerwca, poleca jednak rządowi, aby tej ustawy obecnie nie przeprowadzał. Izba przyjęła wniosek wydziału.

Berlin. Dnia 3. b. m. odczytano z pałacu cesarskiego wśród bicia dzwonów i huku dział następujący telegram Cesarza do Cesarzowej:

Wersal 2. marca. Właśnie ratyfikowałem zawarcie pokoju po przyjęciu go już wczoraj przez zgromadzenie zarodowe w Bordeaux. O tyle ukończone jest wielkie dzieło, które osiągniętem zostało w siedmioniesięcznych zwyciężkach bojach, dzięki waleczności, poświęceniu i wytrwałości niezrównanego wojska we wszystkich jego częściach, oraz gotowości ojczyzny do ofiar. Pan zastępów widocznie błogosławił wszędzie naszym przedsięwzięciom, i dla tego w łasce swojej dozwolił zawrzeć ten zaszczytny pokój. Cześć Mu! Armii, ojczyźnie z głęboko wzruszonym sercem dzięki moje.

(podp.) Wilhelm.

— O organizacyi powiatów w Alzacyi i Lotaryngii „niemieckiej“ zamieszcza „Staats-Anzeiger“ obszernie sprawozdanie, z którego wyjmuje się co następuje: Dla każdego z trzech departamentów ustanowiono

podział na powiaty, który w departamentach Niższej Alzacyi i Wyższej Alzacyi w życie już wprowadzony został, podczas kiedy projektowany podział na powiaty w „niemieckiej“ Lotaryngii dopiero wtedy skutecznie zostanie, skoro ostatecznie pociągnięta będzie granica pomiędzy Niemcami a Francją. Departament Niższej Alzacyi, który się dzielił dotąd na cztery okręgi (arrondissements): Strassburg, Schlettstadt, Saverne i Weissenbourg, składa się podług nowego podziału z jednego miejskiego i siedmiu powiatów ziemskich, mianowicie: 1) Powiat miejski Strassburg z 0,8 mili kwadratowej i 84.167 ludności. 2) Powiat ziemski Strassburg, 11,5 mil kw. i 75.615 lud. 3) Erstein 9,4 mil kwad. i 66.340 lud. 4) Hagenau 11,2 mil kw. i 75.389 lud. 5) Molsheim 12,3 mil kw. i 78.279 lud. 6) Schlettstadt 11,5 mil kw. i 79.028 lud. 7) Weissenbourg 11,2 mil kw. i 63.737 lud. 8) Saverne 18,9 mil kw. i 88.652 lud. Podziału innych anektowanych departamentów nie warto tu przytaczać, już bowiem z przytoczonego podziału departamentu Niższej Alzacyi przekonuje się czytelnik, że Niemcy, zdobywając sobie kraje francuskie, stale się zaraz w nich rozgospodarowali, mile kwadratowe obliczyli na setne części i nie pominieli żadnego dziecka w spisie ludności. Akuratność ta zrobiła ich wielkimi. Na czele administracyi powiatów ziemskich stać będą „dyrektorowi powiatowei“. Administracya powiatowei miejskich w Strassburgu i Metz pozostanie w ręku prefektów z wyjątkiem policji, którą sprawować będą osobni dyrektorowie policyjni. Urzędowa działalność dyrektorów powiatowych pozostanie tymczasowo ta sama, co dawniejszych francuskich podprefektów, lubo rząd niemiecki zamierza atrybuycie ich rozszerzyć z uszczerbkiem dawniejszej francuskiej władzy prefektów.

Jak ogromne były straty armii niemieckich w ukończonej co dopiero kampanii niemiecko-francuskiej, może posłużyć za dowód wykaz strat pruskiego korpusu gwardyi, który był następujący: poległo lub odniosło rany: 12 pułkowników, 4 podpułkowników, 15 majorów, 73 kapitanów i rotmistrzów, 275 poruczników i podporuczników, 26 podchorążych, 50 feldwebłów, 1 wachmistrz, 12 wicefeldwebłów, 805 podoficerów, 317 muzykantów i doboszów, 8430 szeregowych, płatnik, lekarz, 8 pomocników lazaretowych; zaginęło (zapewne w niewolę się dostało): feldwebel, wachmistrz, 9 podoficerów, 10 doboszów, 238 szeregowych.

Wojskowy sprawozdawca do „Schlesische Ztg.“ pisze: Pięć miliardów franków jest tak kolosalną liczbą, iż potrzeba skupić umysł, chcąc ją pojąć. W pruskich pieniądzech liczba ta reprezentuje 1333 1/3 milionów talarów. Jeśli się zważy, że cały dług Prus procentowy i bezprocentowy, włącznie z wszystkimi pożyczkami na koleje żelazne, wynosi 450 milionów talarów, natenczas pokazuje się, że wynagrodzenie za koszta wojenne przewyższa go nie więcej jak trzy razy. Jedynie za pomocą podobnych porównań przychodzi się do pojęcia wysokości sumy, którą usta tak łatwo wymawiają bez rzeczywistego pojęcia jej przez rozum. Ażeby inne porównanie dać, przypominamy, że owe 5 miliardów franków równa się całkowitemu nakładowi Prus na wojsko przez pół wieku, licząc od wojen w latach 1813 do 1815. Inni wyliczyli, co zresztą łatwo sprawdzić, że Francya płaci Niemcom przeszło pięć razy tyle franków, ile upłynęło minut od Narodzenia Jezusa Chrystusa do tego czasu.

Paryż. Przez kilka dni oczekiwała Europa z wielką niecierpliwością warunków pokoju i wiadomości o wkroczeniu Niemców do Paryża. Każdej chwili bowiem można się było spodziewać, że wojna na nowo wybuchnąć może, jeżeli Francuzi na poddyktowany którykolwiek warunek nie przystaną. Stary mąż stanu Thiers, który od rewolucyi lipcowej, we wszystkich ważnych kwestyach swojej ojczyzny, czynny brał udział, przedłożył 28 lutego projekt zgromadzeniu narodowemu w Bordeaux do zawarcia pokoju na podstawie preliminarjów, podpisanych w Wersalu 26 lutego. Zgromadzenie narodowe uchwaliło te preliminarja 546 głosami przeciw 107. Na tem samem posiedzeniu oświadczył sprawozdawca komisji Lefranc, iż Francya obecnie najmniejszej nadziei w powodzenie oręża mieć nie może i trzeba jej wszelkich rozpaczliwych kroków się wystrzegać, któreby Francję i Paryż do zupełnego upadku przywieść mogły.

Hotel angielski: Romoński A., z Łuki. — Blaschutt J. c. k. porucznik, z Brodów.

Hotel Kuhna: Krajewski L., z Tyrawy. — Fedorowicz J., z Stanisławowa.

Dnia 5. marca 1871.

Hotel George: Hr. Potocki S., z Oberzyc. — Krajewski L., z Żółkwi, Rożyński B., z Król. stwa.

Hotel europejski: Gostwicki F., z Górnych Kowolan. — Wróblewski W., z Czortkowa. — Zychowski Wład., do Górnych Kowolan.

Hotel angielski: Hr. Dunin A., z Głęboki. — Lenkowski S., z Stanisławowa. — Ralski H., z Działowa. Skolimowski J., z Dynisk. — Wysocki J., z Uwin. — Warzel M., dr. praw, z Stanisławowa.

Hotel pod jeleniem: Morawiecki K., o Krakowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4. marca 1871.

Pp. Hr. Rozwadowski W. jen. koniuszy, do Wiednia. — Hr. Baworowski W., do Wiednia. — Hr. Mołodecki K., do Brodów. — Br. Horowitz S., d. Morańca. — Raynes M. adw., do Rzeszowa. — Aulich A., do Łacki go. — Bohdanowicz A., do Maydanu — Czajkowski H. do Bóbrki. — Kopyński Jg., do Ro noszyca. Pretyka W., do Tucznego. — Pruszyński J., do Pomorz. — Raciński H., do Królestwa. Rozwadowski M., do Chłopnic. — Stojowski A., do Przemyśla. — Skolimowski S. do Żółkwi. — Wołański W., do Duńc. — Zaleski K., do Jawoiowa. Zub J., do Kłodna.

Dnia 5. marca 1871.

Pp. Dr. Kady L., c. k. starosta, do Brzyska. — Dr. Myszkowski L., adw., do Jarosławia. — Matkowski K., c. k. kapitan, do Brzeżan. — Jelawski W., do Chudujowic. — Romoński A., do Łuki. — Teodorowicz J. do Stanisławowa. — Zagórski Stan., do Lipowic.

TEATR.

Dziś (przedstaw. niem.) „Narcyz”. Dramat w 5ciu aktach. (5. i przedostatni występ gościnnie cesarskiego nadwornego artysty dramatycznego pana Stanisława Lessera. — Pan Alojzy Wohlmut jako gość).

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Re z u l t a t

z przedsięwziętego ważenia i rewizji pieczywa u tutejszych piekarzy przez urząd targowy w miesiącu lutym 1871.

Table with columns: Imię i nazwisko, Miejsce sprzedaży, Pieczywo zbytkowe, Bulki, and c b l e b (biały, żytny, pszeniczny, żytny) w walucie austriackiej. Includes rows for various bakers like Gołębiowski Maciej, Weigel Franciszek, etc.

Cennik lwowskiej izby handl. i przemysłowej.

Table with columns: Efekta, Uskutecz. sprzedaży, Kurs przeciętny, Kurs ostatni (płaca, żądają). Lists various goods like flour, oil, and banknotes.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2. marca 1871.

1. Dług publiczny.

Table showing public debt details: A. Państwa, pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%, od kwietnia do października po 6%.

Table of financial data: Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%, Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%, etc.

Table of exchange rates: 3. Listy zastawne (Pow. austr. towarz. kr. ziem. przeln. do losow.), 4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table of exchange rates: Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł., 5. Losy (Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.), Weksle (Amsterdam za 100 zł. hol.), Telegraphowany kurs wiedeński (Dnia 4. marca).

DZIENNIK URZĘDOWY.

(536 2-3) E d y k t. L. 64896. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wekslu, treść: „Brodki dnia 11. Czerwca 1869 pr. 1650 zł. w. a. 5go lipca 1869 zapłacić pan na ten prima weksel na moją własną ordę sumę tysiąc sześćset i pięćdziesiąt zł. w. a. wartość znana i stawisz p. rachunek bez doniesienia Mojżesz Gartenberg, do p. Waclawa Hudetz w Brodkach; przyjmuje Waclaw Hudetz dla mnie na ordę pani Jenty Löwenthal wartość otrzymałem dnia 20go czerwca 1869 Mojżesz Gartenberg“ który weksel prosząca Jenty Löwenthal zatracić miała, ażeby ten weksel w 45 dniach, rachować się mających od dnia tego ogłoszenia po trzeci raz c. k. sądowi przedłożył, bowiem w przeciwnym razie za amortyzowanego uznany będzie. Z c. k. sądu krajowego jako handlowego. Lwów, dnia 28. grudnia 1870.

ność, iż tenże jej mąż Szczepan Buczek odplynąwszy w lipcu 1869 z pod Baranowa na tratwie do Torunia w początku miesiąca sierpnia 1869 pod Toruniem do Wisły wpadł i tamże utonął przypuszczony i temuż Szczepanowi Buczek za kuratora p. adwok. Rybickiego, zaś p. adwokata Reinesa jego substytutem za obrońcę związku małżeńskiego p. adwokata Kostheima substytutem zaś jego p. adwokata Rutowskiego w Tarnowie postanowiono. Co niniejszem edyktem wiadomo się czyni, wzywając wszystkich, którzyby o życiu lub śmierci Szczepana Buczka wiadomość mieli, aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego umieszczenia tego edyktu sądowi lub też kuratorowi p. adwokatowi Rybickiemu wiadomość udzielili. Rzeszów, dnia 17. lutego 1871. (542 2-3) Obwieszczenie. L. 442. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie czyni wiadomo, że w skutek próśby Tekli Krawcowej z Wulki Sokołowskiej de praes. 26. stycznia 1871 do l. 442 o uznanie jej męża Jana Krawca za zmarłego, dowód przez świadków na okoliczność, iż tenże Jan Krawiec udawający się w roku 1866 Wisłą na flis z innymi flisakami

ku Gdańsku i tam do pól pod Gdańskiem położonych przypłynąwszy w dzień piątkowy na cholerę zachorował i następnego dnia umarł, przypuszczony i temuż Janowi Krawcowi za kuratora p. adwokata Kostheima, zaś p. adwokata Reinesa jego substytutem, a obrońcą związku małżeńskiego, zaś p. adwokata Rybickiego substytutem, zaś jego p. adwokata Rutowskiego w Tarnowie postanowiono. Co sie niniejszym edyktem wiadomo czyni, wzywając wszystkich, którzyby o życiu lub śmierci Jana Krawca wiadomość mieli, aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego umieszczenia tego edyktu sądowi lub też kuratorowi panu adwokatowi Kostheimowi wiadomość udzielili. Rzeszów, dnia 17. lutego 1871. (543 2-3) Konkurs. L. 201-Pr. Przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu jest posada dyrektora urzędów pomocniczych z płacą roczną 900 zł. do obsadzenia. Podania do ostatniego marca b. r. do Prezydium rzeczonego sądu wniesione być mają. Z Prezydium c. k. sądu obwodowego, Tarnopol, dnia 28. lutego 1871.

(560 2-3) **Obwieszczenie.**

Nr. 8211. W skutek wys. rozporządzenia państwowego ministerstwa wojny z 14. Lutego b. r. L. 790 rozpisala c. k. jeneralna komenda konkurs z terminem do 15. Marca b. r. dla nowo utworzonych stypendyów z fundacji ś. p. marszałka polnego hr Henryka Hessa najwyższą uchwałą zatwierdzonej a mianowicie na 10 stypendyów dla oficerów w rocznych 100 zlr. i na 20 stypendyów dla wojskowych od sierżanta na dół w rocznych 50 zlr. Ubiegać się o nie mogą tylko osoby stanu wojskowego nieposiadające już innego stypendyum w takiej lub większej kwocie.

a) przedewszystkiem oficerowie, podoficerowie szeregownicy, którzy udział brali we włoskich kampaniach z lat 1848, 1849 i 1859 gdzie ś. p. marszałek Hess tak chlubnie się odznaczał, i którzy w tych kam-

paniach zostali inwalidami.

Pierwszeństwo mają wszakże tacy, co się w tych kampaniach szczególnie odznaczyli.

b) oficerowie, podoficerowie i szeregowcy, którzy wzmiankowane kampanie odbyli, ale w późniejszej dopiero wojnie zostali inwalidami.

c) w braku kompetentów z dwóch pierwszych kategorii także i tacy oficerowie, podoficerowie i szeregowcy, którzy stali się inwalidami w węgierskich kampaniach z lat 1848 i 1849 lub w kampanii z roku 1866 lub w której z późniejszych kampanii nareszcie:

d) wojskowi wszelkiego stopnia w armii i w marynarce, którzy w jakiegokolwiek bądź kampanii służyli.

Co powiedziano wyżej o kandydatach pierwszej kategorii mianowicie że ci, co się odznaczyli w kam-

paniach mają pierwszeństwo przed innymi — tyczy się również i kandydatów trzech następujących kategorii.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 1. Marca 1871.

(537 1-3) **E d y k t.**

L. 10152. C. k. sąd krajowy jako handl. zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Chaima Schimmla, że przeciwko niemu uchwałą sądu z dnia 22. lutego 1871 l. 10152 na rzecz Wolfa Lichta względem sumy wekslowej 276 zł. w. a. nakaz zapłaty wydanym i do rąk kuratora p. adwokata Dra Henryka Gottlieba doręczonym został.

Lwów, dnia 22. lutego 1871.

DONIESIENIA PRYWATNE.

C. k. uprzyw.

galicyjski akcyjny Bank hipoteczny.**Trzecie zwyczajne Walne Zgromadzenie akcyonaryuszów c. k. uprzyw.****galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego**

odbędzie się **w Sobotę dnia 15. kwietnia b. r. o godzinie 11. przed południem** w lokalnościach Banku (plac maryacki, dom Gablenza) **we Lwowie.**

PRZEDMIOT ROZPRAWY.

1. Sprawozdanie z obrotów Banku za rok 1870.
2. Sprawozdanie Rady nadzorczej z zamknięcia rachunków i powzięcie dotyczącej uchwały.
3. Oznaczenie dywidendy za rok 1870.
4. Uchwalone na ostatnim walnem zgromadzeniu, a pozostałe bez wykonania, upoważnienie Rady nadzorczej do rozpisania dalszej wpłaty po 10proc. lub 20 zł. na akcyę.
5. Wniosek przeniesienia filii Banku z Białej do Bielska.

P. T. Akcyonaryusze, którzy mają zamiar wziąć udział w tem walnem zgromadzeniu, zechcą w myśl §. 63 stat. złożyć akcyę swoje (kwity tymczasowe) **najdalej do dnia 18. marca b. r. w głównej kasie Towarzystwa we Lwowie, lub w filiach Zakładu w Białej, Czerniowcach, Krakowie, Samborze i Tarnopolu**, na które oprócz pokwitowania otrzymają także karty legitymacyjne, uprawniające do wstępu na Walne Zgromadzenie.

P. T. Akcyonaryusze, którzy przysługujące im prawo głosowania zamierzają wykonać przez pełnomocników, zechcą pełnomocnictwa na odwrotnej stronie kart legitymacyjnych umieszczone, wypełnić i własnoręcznie podpisać.

Na 8 dni przed Walnem Zgromadzeniem, zamknięcie rachunków i bilans złożone będą w sekretaryacie Rady nadzorczej, gdzie za okazaniem karty legitymacyjnej P. T. akcyonaryuszom po jednym egzemplarzu wydane będą.

Lwów, dnia 23. lutego 1871.

Rada nadzorcza.

§. 65.

Każdy akcyonaryusz ma prawo do tylu głosów, ile razy po 10 akcyj złożył. Żaden jednak akcyonaryusz, bez względu, czy we własnem imieniu, czy jako pełnomocnik głosuje, i żaden pełnomocnik, czy jednego czy więcej akcyonaryuszów, więcej niż 50 głosów mieć nie może.

§. 66.

Prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu może wykonywać akcyonaryusz tak osobiście, jak też i przez umocowanie drugiego akcyonaryusza mającego prawo głosowania. Wyjątkowo mogą być zastąpieni małoletni przez swego opiekuna, zostający pod kuratelą przez swego kuratora, kobiety przez pełnomocnika, spółki handlowe przez jednego z prowadzących firmę ich stowarzyszenia, wogóle przez członka do tego umocowanego, osoby moralne przez jednego z swych przełożonych, chociażby ci nie byli sami akcyonaryuszami.

(506 3-3)

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny

wydaje we **Lwowie** i przez Filie w **Krakowie, Czerniowcach, Białej, Tarnopolu i Samborze** począwszy od 20. października 1869

Asygnaty kasowe

4 1/2 procentowe wypłacalne w **8** dni po wypowiedzeniu

5**14****5 1/2****30****6****60****Dyrekcya.**

(94-5 ?)

Z drukarni F. Winiarza.

*** * Bitte zu beachten * ***

Das seit vielen Jahren bewährte Beste, für Husten, Heiserkeit, Ausströmen beim Sprechen ist Gummi mit Zucker.

Davon erzeugte **Gummi-Bonbons** per Schachtel zu **20 Kreuzer** sind zu bekommen bei

O. T. Winkler in Lemberg.
Eduard Fuchs in Krakau.

(302 5-14)